

4) Direktiivin 84/450, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/55, 3 a artiklan 1 kohdan f alakohtaa on tulkittava siten, että kaikenlainen vertailu tuotteiden, joilla ei ole alkuperänimitystä, ja alkuperänimityksellä varustettujen tuotteiden välillä ei ole kiellettyä.

(¹) EUVL C 10, 14.1.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 22.3.2007 (Cour de cassationin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Raffaele Talotta v. État belge

(Asia C-383/05) (¹)

(Sijoittautumisvapaus — EY:n perustamissopimuksen 52 artikla (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) — Ulkomailla asuva verovelvollinen, joka harjoittaa itsenäistä ammattia — Veron vähimmäisperusteiden vahvistaminen ainoastaan ulkomailla asuvien verovelvollisten osalta — Perusteleva yleisistä etuista koskevilla syillä — Verovalvonnan tehokkuus — Tällaisten syiden puuttuminen)

(2007/C 96/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Raffaele Talotta

Vastaaja: État belge

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Belgian cour de cassation — EY:n perustamissopimuksen 43 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan ainoastaan ulkomailla asuviin voidaan soveltaa veron vähimmäisperusteita

Tuomiolauselmä

EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla) kanssa on ristiriidassa jäsenvaltion lainsäädäntö, joka on senkaltaisen kuin vuoden 1992 tuloverolain 342 §:n 2 momenttiin ja vuoden 1992 tuloverolain täytäntöönpanosta 27.8.1993 annetun kuninkaan asetuksen 182 §:ään perustuva lainsäädäntö ja jossa säädetään veron vähimmäisperusteiden soveltamisesta ainoastaan ulkomailla asuviin verovelvollisiin.

(¹) EUVL C 10, 14.1.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 26.4.2007 (Symvoulion tis Epikrateiasin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Georgios Alevizos v. Ypourgos Oikonomikon

(Asia C-392/05) (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 83/183/ETY — 6 artikla — Henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitetun ajoneuvon lopullinen maahantuonti toisesta jäsenvaltiosta — Jäsenvaltion asevoimien palveluksessa oleva henkilö, joka on palveluun liittyvien syiden takia määrätty väliaikaisesti toiseen jäsenvaltioon — Pysyvän asuinpaikan käsite)

(2007/C 96/19)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulion tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Georgios Alevizos

Vastaaja: Ypourgos Oikonomikon

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Symvoulion tis Epikrateias — Luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28.3.1983 annetun neuvoston direktiivin 83/183/ETY (EYVL L 105, s. 64) 6 artiklan tulkinta — Pysyvän asuinpaikan käsite — Valtion virkamiehet ja upseerit, jotka on määrätty ulkomaille palveluun liittyvien syiden takia

Tuomiolauselmä

Pääasian oikeudenkäynnissä kysymyksessä olevien kaltaiset valmisteverot kuuluvat luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28.3.1983 annetun neuvoston direktiivin 83/183/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.11.1989 annetulla neuvoston direktiivillä 89/604/ETY, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun verovapautuksen soveltamisalaan, jos osoitetaan — minkä tutkiminen kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle — että näitä veroja kannetaan tavanomaisesti luonnollisen henkilön suorittamassa henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitetun ajoneuvon lopullisessa maahantuonnissa toisesta jäsenvaltiosta. Pääasian oikeudenkäynnissä kysymyksessä olevan kaltainen ylimääräinen erityinen rekisteröintimaksu kuuluu kyseisen 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos osoitetaan — minkä tutkiminen kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle — että tämä maksu liittyy ajoneuvon maahantuontiin sinänsä.

Direktiivin 83/183 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion julkishallinnon, asevoimien, turvallisuusjoukkojen tai satamajoukkojen palveluksessa olevalla henkilöllä, joka oleskelee perheineen toisessa jäsenvaltiossa vähintään 185 päivää vuodessa määräaikaisen virkatehtävän suorittamiseksi tässä toisessa jäsenvaltiossa, on tämän tehtävän aikana edellä mainitun 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pysyvä asuinpaikka tässä toisessa jäsenvaltiossa.

Tässä asiassa on siinä tapauksessa, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen suorittamassa tarkastuksessa osoittautuu, että pääasian oikeudenkäynnissä kysymyksessä olevat maksut eivät kuulu direktiivin 83/183 1 artiklan 1 kohdassa säädetyn verovapautuksen soveltamisalaan, tämän tuomioistuimen varmistettava EY 39 artiklasta johtuvien vaatimusten suhteen, taataanko sen kansallisen lainsäädännön soveltamisella, jossa näistä maksuista säädetään, että henkilöä, joka tuo asuinpaikan muutoksen yhteydessä kotimaahansa ajoneuvon, ei aseteta maksujen suhteen epäedullisempaan asemaan kuin sellaisia henkilöitä, jotka ovat asuneet pysyvästi tässä jäsenvaltiossa, ja jos näin on, sen on tutkittava, onko tämä kohtelun eroavaisuus perusteltua sellaisista objektiivisista syistä, jotka eivät liity asianomaisten henkilöiden asuinpaikkaan ja jotka ovat oikeassa suhteessa kansallisessa oikeudessa hyväksyttävästi tavoiteltuun päämäärään.

(¹) EUVL C 10, 14.1.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
26.4.2007 — *Alcon Inc v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Biofarma SA*

(Asia C-412/05 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 40/94 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — 43 artiklan 2 ja 3 kohta — Tosiasiallinen käyttö — Uusi kanneperuste — Sanamerkki TRAVATAN — Aikaisemman kansallisen tavaramerkin TRIVASTAN haltijan tekemä väite)

(2007/C 96/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Alcon Inc. (edustajat: solicitor G. Breen ja J. Gleeson, SC)

Valittajan vastapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard Monguiral) ja Biofarma SA (edustajat: asianajajat V. Gil Vega ja A. Ruiz López)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-130/03, *Alcon v. SMHV*, 22.9.2005 antamasta tuomiosta, jolla hylättiin kumoa-

miskanne, jonka hakija, joka oli hakenut sanamerkin "TRAVATAN" rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi luokkaan 5 kuuluvia tuotteita varten, oli nostanut sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) kolmannen valituslautakunnan 30.1.2003 tekemästä päätöksestä asiassa R 968/2001-3, jolla hylättiin valitus, joka oli tehty väiteosaston päätöksestä, jolla luokkaan 5 kuuluvien tuotteiden kansallisen sanamerkin "TRIVASTAN" haltijan vireille panemassa väitemenettelyssä evättiin kyseisen tavaramerkin rekisteröinti.

Tuomiolauselman

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *Alcon Inc.* veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisistaan ja korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) oikeudenkäyntikulut.
- 3) *Biofarma SA* vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

(¹) EUVL C 60, 11.3.2006.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto)
29.3.2007 — *Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta*

(Asia C-423/05) (¹)

(Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Jätehuolto — Direktiivit 75/442/ETY ja 1999/31/EY — Laittomat tai valvomattomat kaatopaikat)

(2007/C 96/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Caeiros ja M. Konstantinidis)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues ja O. Christmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Jätteistä 15.7.1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 7, s. 32), 4, 8 ja 9 artiklan ja kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 99/31/EY (EYVL L 18, s. 1) 14 artiklan a, b ja c kohdan rikkominen — Laittomien tai valvomattomien kaatopaikkojen sulkemiseksi tai kunnostamiseksi tarpeellisten toimenpiteiden puuttuminen